

*Repetition frequently and never together
Recuerd: learn to shoot. Law of frequency, recency
and resultant satisfaction - main factor:
4- a - i. Secretul e put. Timpul este moarte - timp, timp*

Poezii de Ionut Caragea

În fiecare poet sălășluiește un Iov

cu buze de suferință
dau viață noului chip
oglindit în lacrima veșniciei

prea mult bine
dăunează lucidității

În fiecare poet
sălășluiește un Iov

eliberat de spaimă
admir nemărginirea

cuvintelor

Vârsta mea

tu vrei să știi ce vârstă am
doar atât, o cifră, o simplă cifră
ei bine, am împlinit
o copilărie, una singură
câteva mari iubiri
câteva stoluri de păsări călătoare
câteva zboruri frânte
zeci de anotimpuri din care am rămas
cu câteva amintiri, cu câteva fire albe
sute de răni, unele încă nevindecate
câteva mii de țipete, cele mai grele
fiind cele neauzite de nimeni
sute de mii de vise irosite
și doar unul pe care toată viața
m-am tot chinuit să-l împlinesc
sute de milioane de pași
alături de străini, de cei dragi
sau de credincioasa mea umbră
aproape un miliard de respirații
împrospătându-mi sufletul
sau făcând repetiții
pentru clipa în care
sufletul va pleca definitiv
peste un miliard de bătăi de inimă
fără să pot păstra măcar una
pentru cina cea de taină din ceruri

aș fi putut să-ți spun o simplă cifră
dar am simțit că voiai, de fapt,
să mă-ntrebi cine sunt
de unde vin, spre ce tărâmură mă-ndrept,
ce iau cu mine, ce las în urmă

am împlinit câteva biblioteci
un raft fiind scris chiar de mine

vezi?
sunt mult mai bătrân decât par
cu toate acestea, mă voi ridica
de pe cuvintele mele
și-ți voi ceda locul

Poezia nu înseamnă doar negru pe alb

poezia nu înseamnă
doar negru pe alb

ci și cenușa gândurilor
pe zăpada copilăriei
umbrele pe trecerea de pietoni
dintre viață și moarte
sângele petrolifer
pe sarea dorului
pana corbului
pe marmura crucii
pâinea de secară

pe masa neprihăniților
mierla pe tristețea oaselor
tinerețea veșnică
pe efemerul cărunt
pupila pe ochiul
ce nu mai vede
norocul pe zaruri
corabia de pirați
pe spuma valurilor
furându-vă inimile

poezia nu înseamnă
doar negru pe alb

Un palimpsest al neantului

umbra,
un adevăr care le cere
pașilor mei
să nu mai înainteze

închid ochii
zidul plângerii
se surpă în sânge

visez că zbor deasupra
tuturor nopților

un alfabet infinit
mă recucerește

un palimpsest al neantului
pe manuscrisul
vechilor amintiri

Blândul policandru al visului

necunoscându-ți taina
rămân timid precum umbra
așteptând un gest
de primenire a sufletului

și dacă sângele nostru
nu-și va regăsi culoarea
în trandafirul dezrobit
al sărutului

voi aștepta
să coboare un braț
din blândul policandru
al visului

să ne luminăm
unul altuia
veșnicia

Pescar

cu năvodul
umbre
trag visele
morților

Ceasornicul sângelui

te văd
și ceasornicul sângelui
mă trezește
la viață

mă-nvârt într-un călcâi
ca o rotiță
scăpată din mâna
ceasornicarului

ești frumoasă
ca o metaforă eliberată
din cătușele ierbii

îmi întind un vers
către tine

dansezi?

Inimă amintivă

tu ai plecat
acum, sufletul meu
este o casă părăsită
cu ferestre prin care
nu mai pătrunde
lumina

toate cuvintele
au amuțit

doar inima
legată cu lanțul
de copacul sângelui
latră din obișnuință

câteva amintiri îngropate
îi vor ține de foame

[f Share](#)

Detalii
Scris de Ionut Caragea
Publicat: 06 Octombrie 2020

Prec

Următor

link